НОВА РАДА

Тимчасові умови передплати на 1918 рік.

на 9 міс.	на 8 міс.	на 7 міс.	на 6 міс.	на 5 міс.	на 4 міс.	на 3 міс.	на 2 міс.	на 1 міс.
—	—	—	—	—	—	—	10·50	5·50 р.

Передплата приймається тільки з 1-го числа кожного місяця. — За зміну адреси 50 коп. (при зміні доконче прикладати стару адресу).

На повертання авторам рукописів належить присилати марок, також на листовні відповіді, инакше відповіді друкуватимуться в „листувалні".

Адреса редакції й контори:

У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА, 22.

Телефон редакції 64—80. Почт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМИЧНА Й ЛІТЕРАТУРНА.

Виходить що-дня, окрім понеділків і днів після великих свят.

Умови друкування оголошень:

На I сторінці: 2 карб. 25 коп.
На IV „ 1 „ 20 коп.
за 1 рядок в 1 шпальту за кожний раз.

Особам, що шукають праці за оголошення небільше як в 3 рядки в 1 шп., 1 руб. 20 коп. за 1 раз.

Контора відкрита від 10—6 год. дня.

Ціна окремого № у Києві 25 к.
В провінції і на вокзалах 25 к.

№ 26. Вівторок 5 березня (20 лютого) 1918 року. № 26.

ТРОЦЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ.
Драматично-артистичне товариство.
„УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР".

Сьогодня 5-го Березня (20) лютого у вівторок **Повстання Мари.** 6-го (21) ДАЙ СЕРЦЮ БОЛЮ ЗАВЕДЕ У НЕВОЛЮ. 7-го (22) МОЛОДА КРОВ.

Олекс. ул. № 12. **2-й ГОРОДСЬКИЙ ТЕАТР** Олекс. ул. № 12.
Український театр (Т-во Укр. Артистів)

У вівт. 5-го березня (20-го лютого) при участи М. К. Садовського: **Наталка Полтавка;** 2) По ревізії 6-го (21) ЛИМЕРІВНА. 7-го березня ЯК КОВБАСА ТА ЧАРКА ТО МИНЕТЬСЯ Й СВАРКА 2, ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ.

Від Контори „Нової Ради".

Сповіщаємо київських громадян, що Контора газети „Нова Рада" організувала власних розносщиків газети, котрі доставляють газету на дім що-дня ранком. 3—0108—1

Батьки молять повідомити Київ, Фундукл. 61 — 1 до подрібниць про все те, що відомо за сина їх Андрія Соколовського, учня VI кл. 2 україн. гімназ., без вісти пропавшв бою на ст. „Крути" 16 січня с. р. і прохають як він жив дати йому допомогу. Страти будуть повернені. 3—0451—1

К-ра „Нов. Ради"

оповіщає шан. передплатників, що платня на газету з 1-го марта нов. ст. підвисшається в такім розмірі:

на 1 міс. 6 карб.
„ 2 „ 12 карб.
„ 3 „ 18 карб.

10—010—7

Київ, 5 березня (20 лютого) 1918 р.

Шляхом законности. По місту ходять, плазуючи низом, трівожні чутки про можливі ексцеси, про самосуди та погроми, про помсту українського війська запідозреній людности, особливо еврейській її частині. Самовидці переказують навіть факти самосудів, які у „їх на очах" стались; наводять ознаки, з яких той небезпечний настрій проступає. Звичайно, самовидці не все і не завжде так оповідають, як було: страшні кріваві часи й трівога иноді одбірають змогу тверезо судити й дрібницям надають ваги такої, якої вони не мають; острах прибільшує небезпеку. Але треба признати, що трівога справді таки має під собою деякий ґрунт.

Мусимо одверто сказати, що по місту йде завзята, просто скажена пропаганда погромів та помсти,—пропаганда, яка ні перед чим не спиняється. Ведуть її і потайні чорносотенці та хулігани, яким за доброго ладу урветься нитка й які хотіли б ще половити рибки в каламутній воді; негребують нею й ті „большевики" що раз перефарбувалися і сліди за собою хочуть замести, перекинувши на когось иншого відповідальність; беруть участь і просто обивателі, які у всіх політичних справах шукають насамперед якоїсь „інтриги". Додається до цього і враження од подвигів „совітської власти", яка провокаційно висувала на одповідальні посади усяких нездар і нахаб, як Крейцберг, і тим направляла незадоволення на певну адресу. Все це сплітається в такий клубок озвіріння, лютости й мстивости, перед якими справді з жахом мусиш спинитися та пошукати заходів на те, щоб той клубок розплутати й запобігти всяким ексцесам та розрухам.

Ми певні, що таки погромів та самосудів не буде, що українське військо не піде, не може піти слідом большевицьких розбишак і не піймається на провокацію, що кличе до розрухів. Але разом з тим власть повинна задовольнити те природне почуття одплати за злочинства, яке теж багато важить у трівожному настрої. Треба, щоб негайно справа большевицьких злочинств передана була компетентному судові, щоб було переведено найпильніше слідство і всі злочинці, яких може дістати суд, одібрали належне по заслугам. Певність у тому, що злочинці не втечуть од кари, повинна заспокоїти обурених людей і разом направити настрій од самосудів та гуртових розправ до организованої ліквідації заподіяних злочинств. І з цим треба поспішитися, щоб у корені паралізувати темну й злочинну агітацію, що нацьковує одних людей на других

Підрахунки.

II.

Нам, українцям, кажуть, у цій революції надзвичайно щастило: за сиротою, мовляв, і Бог з калитою. Як перше щось фатальне йшло нашими слідами й руйнувало всі початки і всякої роботи, так тепер, як писала одна московська газета, самий навіть большевизм спочатку був нам на користь. Звичайно, не саме тут „щастя" слугувало. Просто як мені вже доводилось не раз зазначати, під час критичної хвилі в момент перецінювання старих вартостей та загального розвалу—у нас на запасі лишилася свіжа національна ідея, на демократичних основах цілком поставлена, і вона—та глибока ідея відродження й визволення мас—своєю великою культурною силою держала при купі ріжнародні елементи. Без цього кита у других вони порозсипались та розпорошилися й витворили ту невимовну плутанину, що зродила кінець-кінцем анархистичний большевизм. Національна ідея й постачала нам сили на первопочатки організації та допомогла нам стати на ноги. Але... тут саме й починаються гріхи наші.

Ми, беручи загалом усі наші політичні й культурні організації аж до самого новонарождення правительства, нічого не зробили щоб ту величезну організаційну силу використати. Ну, просто таки пучкою не кивнули, щоб дати масам те, за чим вони інстинктивно тяглися—хліб духовий, освідомлювання й громадсько-політичне виховання. Висока політика, чи краще сказавши—політиканство, посіла собою все. Широка організаційна робота не то не провадилась, а навпаки в свідоме пішла занедбання; про культурну вже й не кажу зовсім, бо це була „буржуазна" вигадка. Ми напр. не використали тих самостійних „Просвіт" по селах, які мов гриби нарождались і мов бульки на воді пропадали, бо ні сами не бачили шляху перед собою, ні показу од людей тямущих не стрівали. Ми прогавили той потужний рух до освіти, до засновування шкіл, гімназій то-що, який теж один час був широко прокотився по селах. Ми не подбали про кадри тямущих і совістних агітаторів і посилали таких „партійних" робітників, що тільки пожалься Боже на їхню роботу... Навіть про те ми не дбали, щоб село—нашу підпору та найміцнішу базу освідомити що-до формування української власти, її завдання та роботи. Це бренить парадоксом, але це сущa правда: коли Центральна Рада не мала власти формальної, то саме тоді вона й тішилася найбільшим впливом, а власть немов одібрала у неї шляхи до мас і підборкала сміливе завзяття. Бо в гонитві за властю ми забули про ту величезну організаційну роботу, яка стояла перед нами. Потягнувшись догори, ми занедбали підвалини і будувалися просто в повітрі, починаючи будинок з даху, а не з підвалин. І от поки тут, у Києві, в центрі меткі та промітні людці робили політичні й партійні карієри і тішилися часто проблематичними, бо тільки на папері, здобутками—там на місцях, у селі все потроху вислизнуло з наших рук. Там розкотився і загорнув усе безладний, анархичний рух; там пішла руйнація всього економичного й культурного надбання; там почав гору брати большевизм, такий принадний, як на примитивну психику темних людей. Один який-небудь запаморочений салдат або спантеличений матрос чи навіть заплачений агент перевертав до-гори всю роботу, яку попереду були зробили невмілі або недбалі руки. Ще лекше тим большевицьким агітаторам було справлятись там, де жадної роботи не було, а таких місць налічувалось безперечно найбільше. Здобич большевизм збірав нетрудну. І от наслідки ми маємо: в критичний час ґрунт почав усуватись нам з-під ніг, підпори не стало і саме українизоване військо або просто в большевики пошилось або почало додержувати нейтралітету.

І знов же політиканство наше дуже погіршило справу і по містах. Становище українства на початку большевицького перевороту було надзвичайно добре і зручне. З самого страху перед большевизмом з нами наважалися йти, та справді і пішли були, всі елементи, що не приймали большевизму. Але тих попутчиків ми не тільки не вдержали при собі, а розгубили по дорозі і навіть розпудили їх,—розпудили нещасною фразеологією, за якого вчувався вже вовчий зуб національного шовинизму та соціального авантюризму. То байка, звичайна, що говорили наші вороги про „насильственную українизацію": фактично бо її не було. Навпаки—було досить м'ягке й толерантне відношення до так званих меншостей на Україні. Але була разом і деяка пиха, оті гордовиті хвастощі своїм національним добробутом, („у нас—оазис"), були нетактовні фрази й вихватки, було безпотрібне нехтування в дрібницях, були необережні слова—а це може найгірше обурювало й одпихало од українства сторонніх людей. І що найдивніше—цю політику, що межувала з національним шовинизмом, провадила як-раз наша лівиця, найдуже с.-р., що часто вдарялися просто таки в словесний і тим шкодливіший, що порожній націоналізм, за яким навіть сили не вчувалося. Поруч цього наші керовничі партії почали ще небезпечнішу гру—пустилися на перегони з большевизмом, хоча одразу видко було, що нам все одно большевиків не перегнати, що вони в демагогії мають такі простори неоглядні, перед якими ми все одно мусимо здригнутися й спинитись. І от большевики глушили людність декретами, а ми подтюнцем поспішалися на те саме місце з універсалами. А в результаті й ті останки ладу, які ще держались на волосиниці по декретах, ми добивали універсалами. Розгром та руїна по селах, яким сигнал дали Ленінські декрети, найвище підскочили по III-му універсалі і аграрну напр., найістотнішу для нас може справу, в такий глухий кут загнано „соціялізацією" з якого власне виходу не бачать певне й сами автори „соціялізації". Все це одбило од нас суголосні елементи по містах, і втративши село—ми не придбали міста. Коли ми сами показали себе свого рода большевиками, то інтерес до боротьби з чужим большевизмом пропав, і резон якогось вибору між ними так само. Один дідько,—так сформулували становище всі, хто спершу ладен був боротись проти зохожого большевизму. І коли прийшла страшна небезпека остання хвилина—ми зустрілися або з ворожнечою, або знов же з тим самим нейтралітетом, який од ворожнечі гірший. Єсть тут, звичайно, гріх не тільки наш, а й тих людей та напрямів, що не побачили істотної ріжниці між анархичним большевизмом та українством, яке навіть у своїх крайностях все-таки не сходило зовсім з державної і творчої пути, не пускалось безбач, а силкувалось держати керму в руках. Єсть гріх у тому централістичному засліпленні, що в самостійній Україні, і навіть принявши це становище—все-таки орієнтувалося на старі та звичні центри і з любістю мріяло про поворот давної й звичної унітарности. Єсть гріх—що й казати... Але чужі гріхи наших не зменшують і становища нашого не міняють. Той свідомий і несвідомий потяг до чужих богів ми сами ще підсилювали й побільшували своїми помилками.

І от з чужими гріхами мусимо боротись—позбувшися своїх.

Ромул.

З газет та журналів.

Ні в сих, ні в тих. Цікаву, хоч зовсім нову позицію займає „Боротьба" після виходу большевиків із Київа. Як видко, наша ес-ерівська преса все намагається потанцювати на большевицьких весіллях: „Народня Воля" в листопаді і „Боротьба" в лютому. Але зараз ліві ес-ери опинились ні в сих, ні в тих. Центральну Раду витати ніяково, але вже нема позавчорашніх нападів на неї. А щоб було ясніше, то передові статті розкладено так, щоб одна суперечила другій. В статті „Єднайте фронт" пишеться:

> Ми ніколи не були великими прихильниками ні авантюрницько-безглуздої політики „народнього секретаріату", ні хитрої невиразної політики Центральної Ради, а тим більше її угоди з австро-німцями.

Кожна фраза викликає уваги. Коли не були *великими* прихильниками, то значить якимись таки були, а як не були ніколи, то з якого часу це *ніколи* починається? Що до большевиків літочислення треба вести з 15-го лютого, що до Центральної Ради з 15-го січня. Але дарма: ніколи, то й ніколи, не були—то й не були.

Стаття „Чужоземна допомога" каже:

> Отже тверезо обчислюючи прихід на Україну чужоземного, німецького війська, ми думаємо, що всі побоювання деякої частини громадянства—як би з допомогою цього війська не було скасовано на Україні здобутків революції, не відібрано в трудящої людности права мати свої класові організації та не заведено недемократичного режиму,—вірмо, ні на чому не основані

А попередня стаття кінчається:

> Революція в небезпеці!
> Революція обезкровлена!
> Ворог—реакція готується до удару!
> Єднайте революційний фронт!
> Всі під червоний прапор соціялізму!

Це вже прокричав ще Керенський. Але це—пусті фрази, в яких нема ніякого змісту.

Бо коли „революція в небезпеці", то що ж конкретно треба ратувати? Виходить, що тільки: „право трудящої людности мати свої класові організації та демократичний лад". Так це ж не революція, а ліберальна програма, яку щоб боронити не треба бути „лівим крилом" с.-р. Це й „Кіевлянинъ" тим самим шрифтом і на цьому самому папері міг обстоювати.

Плутанина „Боротьби" все звертає думку до слова—*палімпсест*: вимитий папір, на якому написано новий текст; старе письмо проступає і псує читання. Так і „Боротьба" на папері і в друкарні „Кіевлянина" не може осягнути ясности думок і письма.

Накази.

Особливого комен. по залозі м. Київа.
№ 3.
3 Березня 1918 року.

§ 1

П'ятого цього березня о 17 годині начальникам всіх окремих частин явитись до мого штабу (Банкова 10), маючи при собі відомости про склад частин.

§ 2.

Отамана Снігуровського призначую за начальника охорони м. Київа.

§ 3.

Отаману Снігоровському наказую сформувати полк для несення варти по м. Київу і його околицях.

§ 4.

Всім особам і інституціям опріч консулів чужеземних держав, які мають самоходи, як легкові, так і грузові, до 17 годин 6 цього березня приставити до мене в штаб листовно відомости про стан самоходів та число їх.

§ 5.

Організованому совітською владою авто-центру негайно здати всі, які маються в їх роспорядженню, самоходи в мій штаб (Банкова 10).

§ 6.

Наказую всім приватним особам припинити продаж коней і вивід їх із міста. Начальнику охорони м. Київа стежити за неухильним виконанням цього наказу.

Особливий Комендант м. Київа **Присовський.**

Начальник Штабу Пітьнезич.

Наказ № 8.

Всім полковникам, курінним атаманам і сотникам „Вільного Козацтва" Київської губ. наказую:

1) Негайно вжити всіх заходів до наведення порядку на Київщині. Грабунки рішучими засобами припинити—ватаги хуліганів роззброювати й доставляти у Київ.

2) Надіслати данні про кількість вірних Україні козаків, зброї і амуніції.

Адреса Штаба козацького кошa Київщини Терещенківська 13 м. 10.

Кошовий атаман Київщини
Полковник К. Павлюк.
Значковий осаул Панорін.

Листи міського голови.

Міський голова звернувся до голови Вільного козацтва Київа отамана Даценка з листом, у якому каже:

„Прошу вас во ім'я будуччини Української Народньої Республіки спинити смертні кари без суду і самочинні арешти неповинних громадян, якими деякі ваші козаки затьмарюють дні вступу української влади до Київа, дні визволення міста від насильства большевиків. Нехай винних покарає суд Республіки. Спиніть переслідування козаками евреїв, яких переслідують тільки тому, що серед большевиків були евреї. Евреї були і є і серед тих, що боролися проти большевиків, як були й українці серед большевиків, і від сліпої національної помсти можуть потерпіти ті, хто йшов разом з вами на діло визволення України від большевиків. Прошу вас з'ясувати вільним козакам, що як вони не перестануть переслідувати громадян без суду, то у нас спустяться руки в нашій що-

денній праці. Усе спиниться. Життя замре. Насунеться знову примара голоду. Робітники й служачі знову не одержуватимуть платні, а сім'ї їх нестерпно страждатимуть. Республіка Українська буде в небезпеці. Прошу вас: спиніть криваву помсту, відновіть законність, порядок і дайте громадянам змогу віддатись праці закріплення державного ладу молодої демократичної республіки".

Військовому міністру Української Республіки Жуковському і осібному коменданту Київа Присовському міський голова послав такого листа:

„Минулий день, день вступу в Київ українських частин, які визволили людність від большевицьких насильників, затьмарився смертними карами без суду, самочинними арештами грбмадян, переважно евреїв. Я прошу вас спинити це. Ті, хто чинять ці насильства, не бачать, мабуть, що це та сама анархія, той самий терор, яким большевики держали людність в страху. Бо не можна ж не знати, що це губить справу зміцнення молодої Української Республіки. Коли нам, громадянам не буде забезпечена незайманість особи й мешкання, коли не відновиться законність і порядок, ми знову, як і при большевиках спинимось у своїм трудовім життю. Знову не буде спокою й бадьорости, знову життя замре й Республіці знову загрожуватиме нелад від упадку діяльности всіх творчих сил країни.

Тепер коли потрібне надзвичайне напруження цих сил спускаються руки, коли чуєш про криваву помсту і про насильства, що чиняться навіть над неповинними громадянами. Прошу вас во ім'я блага країни спиніть же це".

У Київі.

Група членів Центральної Ради прохає всіх членів, які знаходяться в Київі, прибути на нараду сьогодня 5-го березня в помешкання Ц. Р.

Становище харчової справи у Київі. Вчора в. о. голови харчової київської міської управи Л. М. Бриліант відвідав товариша міністра харчування на Україні д. Гаврилова з метою виповнити справу з відновленням нормальної діяльности міської харчової управи, яка після подій зовсім розклеїлась. Д. Гаврилов повідомив, що до приїзду в Київ міністра харчування М. Ковалевського, якого чекають цими днями, немає змоги налагодити нормальні функції харчового апарата. З огляду на обмежений запас харчових продуктів у Київі і на необхідність скупчити їх поділ в одному центрі міністерство харчування видало такого наказа всім громадським організаціям — городському і земському союзу, военно-промисловому комітету, червоному хресту і ин.:

„Цим потверджую необхідність негайної передачи всіх продуктів харчування і річей першої необхідности міській харчовій управі, без дозволу якої одпуск усіх товарів, які є на складах вищезазначених організацій, забороняється. Агенти міської харчової управи, які приходять в організації для виконання доручень управи, матимуть відповідні посвідчення управи. За міністра харчування Гаврилов".

Губерніяльна харчова управа з свого боку вжила заходів до того, щоб перевезти до Київа кілька вагонів хліба, які зараз по відомостях управи стоять на лінії Фастов—Біла-Церква, а міська харчова управа командірувала агентів у район Дарниці, де також є невивезені вагони з хлібом. З приїздом міністра харчування М. Ковалевського має бути скликана спеціальна нарада з представників місцевих харчових організацій для вирішення дальшої долі харчової справи у Київі.

Від міської громадської бібліотеки. Міська громадська бібліотека, маючи на меті зібрати по можливости увесь друкований матер'ял, що стосується до революції, звертається з великим проханням до всіх інституцій, організацій, колективів, партій та приватних осіб подавати їй всі видання (руху большевицького, українського й инш.), які стосувалися революції: плакати, листки, відозви, накази, оповістки, повідомлення й т. инше і крім того прислати все це, що хто має у себе за період часу з початку революції. Разом з цим бібліотека повідомляє, що одкриття її для публіки затримується потребою закінчити ремонт стінок, пробитих набоями. Про день одкриття бібліотеки буде прогошено в газетах. До одкриття бібліотеки вищеназваний друкований матер'ял прохають надсилати міською почтою на ім'я бібліотеки, або ж особисто передавати тим, що живуть у будинкові бібліотеки (боковий хід— у фіртку воріт) помішникам бібліотекаря П. Іноземцеву або Є. Вік. Таким же шляхом прохають надсилати пожертви виданнями на українській, польській, еврейській та закордонних мовах, які дуже потрібує бібліотека, тому, що за часи істнування цензури в неї допускали видання тільки на російській мові.

Всіх співробітників і служачих газети „Народня Воля" прохають зібратися у середу 6 березня о 11 год. ранку в помешканні редакції (Володимирська 18) в справі відновлення газети „Народня Воля".

Там же о тій же годині одбудуться збори служачих і співробітників Центрального Комітету Всеукраїнської Селянської Спілки.

Робітниче Бюро Заводської Ради доводить до відома членів Ради, що засідання Ради відбудеться в середу 6-го березня (Катеринівська, 10).

До громадян України. Злочинні й темні елементи закликають українських вояків до свавільної расправи над окремими особами, робітничими організаціями і представниками окремих національностей. Шкільна Рада при народнім міністерстві освіти звертає увагу всіх громадян України, що добрий лад може бути тільки тоді, коли всі національности на Україні житимуть у згоді і коли будуть забезпечені воля союзів, зібрань, недоторканість особи і т. и. і закликає громадянство спільними силами не допускати ніяких актів насильства й помсти над ким би то не було. Українська влада сама найде спосіб законним шляхом одстояти інтереси краю.

Від канцелярії Генерального писаря. Після виступу штабу красногвардійців з Київа помешкання Генерального Секретаріату (Хрещатик 38) залишено цілком розгромленим, майно знищенним. Огляд зруйнованого майна і зафіксовання стану, в якому знаходиться помешкання, призначено на 6 березня о 12 год. дня. Зважаючи на те, що як будинок, так і все майно в йому є власність усіх народів Української Народньої Республіки, канцелярія генерального писаря ласкаво прохає Міське Самоврядування і всі політичні партії, як українські, так і неукраїнські, починаючи з правих і кінчаючи крайніми лівими, делегувати своїх представників з відповідними уповноваженнями за для вищеозначеного огляду, в призначений день і годину. На зазначенім огляді потрібна присутність представників од Державного Контролю Укр. Нар. Республіки і тих Секретарств, які мешкали в будинку по Хрещатику 38.

Дослідча комісія при штабі осібного коменданта м. Київа прохає всіх членів родин, родичів і знайомих осіб, які потерпіли від самосудів, насильства та грабунків за час панування большевиків у місті Київі, доставити в комісію листовно або особисто всі відомости й докази з адресою заявителя.

Комісія міститься в будинку судової палати, карний департамент.

Призначення З. Г. Моргулиса. Товариш Міністра Справ Внутрішніх запропонував З. Г. Моргулісу за відсутністю Київського Губернського Комісара А. Ф. Саліковського негайно вступити в виконання обов'язків Київського Губерн. Комісара і Комісара по м. Київу.

До громадян. За щире спасибі, або добру нагороду прохаю подати вістку про козака 3-ої сотні київського козацького полку Андрія Антоновича Антоненка, який, ранений в київських боях 19-го січня, був поміщений у лазареті київської Печерської Лаври, а 27-го січня увезений большевиками з иншими пораненими українськими козаками.

Відомости прохаю надсилати командіру київського козацького полку полковнику *К. Павлюку*, Костельна 6 м. 30.

Збори вояків-холищаків. В середу 6-го березня о 5-ій годині вечора на Лютеранській вул. № 32 відбудуться збори вояків-холищаків українців.

Голова дослідчої комісії при штабі осібного коменданта м. Київа прохає всіх вільних од посад осіб военно-судового відомства і Міністерства Юстиції прибути 5 і 6-го цього березня від 10 до 12 години дня в камеру прокурора Київського окружного суду (будинок присутств. місць).

Всім урядовцям Міністерства почт і телеграфів Української Народньої Республіки пропонується прибути в Міністерство у вівторок 5/18 березня для продовження праці.

Помешкання Міністерства тимчасово по Лютеранській вул. № 12.

Загальні збори Україн. Правничого Т-ва. 9 березня в неділю о 11 год. дня в помешканні бувшої Київ. Судової Палати в залі IV Департаменту відбудуться загальні збори Укр. Правничого Т-ва.

Рада Т-ва прохає всіх членів неодмінно бути. Справи: 1) Вибори президиума Т-ва на 1918 рік; 2) Обговорення сучасного становища в зв'язку з подіями на Україні; 3) Біжучі справи. Окремих оповісток не буде.

Драматичний гурток „Осередка" прохає всіх членів і бажаючих узяти участь у Шевченківському Святі прибути на засідання 6-го березня у помешк. клубу „Родина".

„Осередок" прохає своїх членів подати відомости на засідання 5-го березня в помешк. клубу „Родина" (о 4-ій годині дня) про всіх бажаючих вступити в хор.

Від Ради Українського Правничого Т-ва. Рада Правничого Т-ва прохає всіх членів Т-ва, що живуть як у Київі, так і по-за Київом, подать негайно звістки про сучасне місце свого проживання по такій адресі: Київ. Велика Житомирська, 6, пом. 4, Краєвому Судовому Комітету.

Канцелярія Українського Народнього Університету відчинена буде щодня від 6 до 7½ год. вечора в університеті св. Володимира проти V-ої аудиторії.

Всіх професорів та лекторів Народнього Університету та підготовчих курсів прохають неодмінно прибути на Загальні збори в середу 6 березня (21 лютого) в 5 год. дня в помешкання товариства „Праця"— Терещенківська вул. № 13, помешк. 27. Після Загальних зборів одбудуться збори окремих факультетів.

Районний Виконавчий Комітет Київського Залізничого зв'язку сповіщає, що до призначення нових виборів він вступив у виконання своїх обов'язків.

Прохає міські та участкові комітети поновити діяльність комітетів, негайно призначити нові вибори міських комітетів де вони анульовані. Районний комітет закликає громадян залізничників забути безладдя і з'єднавшись працювати на користь Української Народньої Республіки, ужити всіх своїх сил, щоб підняти транспорт та дороги зв'язку.

Товариші залізничники! Одностайно до праці! На вас надія всього населення, котрому загрожує голод.

Голова Київського Районного

Засідання „Осередка" київських середнешкільників відбудеться сьогодня 5-го березня (20 лют.) о 6-ій годині вечора в клубі „Родина".

До громадян м. Київа.

Від міської харчової управи.

З захватом влади у Київі большевиками перед міською харчовою управою повстало питання: передати справу харчування новій владі чи зберегти її за собою, підкорившись поставленим совітською владою умовам продовження діяльности управи. Рахуючись перед всім з інтересами людности, змученої подіями, що трапились перед захопленням влади большевиками і маючи на увазі, що тільки лишаючись на місці, управа могла зберегти своїх відповідальних служачих і той складний апарат харчування, розвал якого поставив би людність у безвихідне становище, управа рішила до останньої змоги не випускати харчової справи з своїх рук і в цьому відношенню знайшла піддержку в організованій частині людности, кооперативах та домових комітетах, що терпеливо ділили з управою тяжкі наслідки загальної, утвореної в місті руїни й безладдя. Крім величезних збитків, що управа мала від розгрому складів, крамниць, пекарень, перевозочних засобів і т. д., що сягають по приблизному підрахунку до 1.000,000 карбованців, зараз вона лишилась без оборотних засобів, бо ті гроші, коло 4.000,000 російських та українських грошей, що були в державному банкові—вивезені: не в менш важкому становищі перебуває управа й ще до підвозу до Київа продуктів, особливо хлібних грузів. Останні запаси муки, які пощастило зберегти на складах і млинах, випікаючи хліб з підмішкою пшона й гороху, вичерпуються, і ми стоїмо на передодні можливого тимчасового припинення випечки хліба.

Ми певні в тому, що людність, яка перенесла [illegible] обстрілу й розстрілу, [illegible] перенесе ще й найбутні [illegible] і [illegible] з [illegible] грошей і [illegible] хліб у Київі буде [illegible]

[illegible] у місті в кооперативах та [illegible] торгівлі, на складах управи є значна кількість крупи (пшона) і дрібна кількість нормованих продуктів (оселедці, огірки й ин.). Оголошена оповісткою буде вказано порядок і місце одпуска цих продуктів.

На прикінці харчова управа вважає необхідним довести до відома громадян про відважну працю більшости служачих, особливо в пекарнях, крамницях і в [illegible], що не спиняли своєї діяльности в період обстрілів і [illegible] все кинуте у місті [illegible] В персоналу служачих було скілька забитих і поранених, імена яких будуть названі у спровозданні, яке управа підготовляє, про діяльність пережитого періода з точним зазначенням усіх збитків

Міська харчова управа.

Марта 4 дня, 1918 р., м. Київ.

Зустріч українського війська.

В суботу 2-го березня весь думський майдан був переповнений народом. Ждали приходу українських частин. О першій годині в думу прибув осібний комендант м. Київа отаман Присовський. Назустріч йому вийшли голова думи В. Дрелінг, тов. голови К. Сухових і міський голова Є. Рябцов. Осібний комендант був запрошений у помешкання Управи, де Є. Рябцов звернувся до нього з промовою. Є. Рябцов, привітавши в особі: коменданта владу Укр. Нар. Республіки, висловив надію, що ця влада присвятить усю себе на діяльну творчу роботу для народа. Отаман Присовський відповів, що він усюди не терором, а культурним способом приводив життя до нормального стану, і що він і тут у Київі вживе всіх заходів, щоб громадяне спокійно могли приступити кожен до своєї роботи.

К цьому часу до думи підходить частина українського війська і виноковується.

На думський балкон виходять гласні й комендант. Першим вітає українців К. Сухових. Потім промовляє Є. Рябцов. Від імени українських гласних промовляє Фещенко-Чопівський.

— „Під жовто-блакитним прапором —говорить Ф.-Чопівський—ми українські гласні вітаємо вас, любих вояків-українців, що повернулися додому. Ми вас ждали три тижні. Ми віримо, що ви принесли нам щастя. Од большевиків терпіло все населення, і ми вас прохаємо дати нам лад і мир тут на Україні.

Після промови Присовського, який обіцяє громадянам привести життя в нормальний стан, на думі вивішено було два червоних прапорі і посередині жовто-блакитний.

Коло 2-ої години прибув у думу военний міністр Укр. Нар. Республіки Жуковський. Роспочинається засідання комісії по охороні міста.

З останніх днів.

Делегація думи.

Делегація міської думи не вважаючи на заборону большевиків таки виїхала була минулої пятниці на зустріч українському війську. Її перейняли чехословацькі патрулі, які вказали, де українсько військо. За Святошином коло ст. Біличі делегація зустріла перші групи вільних козаків та полку Богдана Хмельницького.

Приватні розмови з українськими вояками виявили, що козаки настроєні неприхильно проти київської людности, яка, як вони чули, з радістю вітала большевиків. Козакам за Київом довелося зазнати багато лиха, поневірятись на поганих дорогах то що.

В Бучі делегація мала розмови з штабом отамана Присовського, де їй вказали, як ізнайти загони С. Петлюри. З отаманом Присовським делегація умовилась, як і коли Дума прийме Присовського.

По дорозі делегація бачила сліди бойовища, і ранених козаків.

Українці гласні.

Не вважаючи на те, що на українців гласних міської думи впала дуже одповідальна роля в останні дні, все-таки з 25 членів Думи українців ходила на засідання не більше четирьох чоловіка. Весь час ходили на засідання Чоповський, Коваль, Чикаленко. В останні дні з'явились де-які соц.-рев-ри.

Атмосфера самосудів.

Київське офіцерство страшенно розлючено проти большевиків. Багато з них, як кажуть, поклялося помститись на большевиках, нищити й різати окремих людей, хто під час большевицького панування цькував і доносив на офіцерів. Тепер, з приходом у Київ українського війська, офіцери вказують показам на поодиноких людей, мібо вони були большевицькими комісарами чи розстрілювали вільних козаків.

Часто доносами на евреїв користуються чорносотенці-юдофоби, щоб викликати погромний настрій.

Під впливом таких інформаторів козаки часто арештовують непевних людей і справляють їх в штаб козацтва.

Утворюється в місті атмосфера, в якій можуть виникнути грізні події. Ця атмосфера впливає і на краще козацтво, тяжко зпервоване горожанською війною, зрахиптвом большевицьких та темних елементів, [illegible] цією в усіх боків [illegible]

Але власти повинні негайно організувати якийсь орган, який являвся би центром для розгляду вулишніх арештів. Всякі самосуди—чи то поодиноких людей, чи груп, чи навіть вояцьких частин, треба негайно і рішуче заборонити. Окрім того скасований большевиками суд треба негайно відбудувати, бо як раз відсутність суда підказує потребу самосуда.

Лист до редакції.

Високоповажний Пане Редакторе!

Дозвольте через Вашу часопись звернутись з такою заявою:

14 січня на Бахмач виїхав *Студентський Січовий Курінь* для боротьби з большевиками. 15 чи 16 січня відбувся бій під Крутами, після якого українські части відступили, але не повідомили про це Січовий курінь. Далі так само виїхали і старшина того куріня не давши жадного роспорядження. Частина куріня побачивши небезпеку встигла одступити, решта ж, коло 50 чоловік, залишилися на своєму посту, дожидаючи роспоряджень. Тим часом большевики їх оточили... По тим чуткам, які вдалося зібрати, скілька душ було забито в бою, частину було разстріляно, а чоловік 20 неначе б то прорвалося і втекло. Але досі ніяких певних відомостей за всі ці події дістати було неможливо. Серед тих залишених на поталу большевикам січовиків був і мій брат Володимир Шульгин. То от уклінно прохаю всіх, хто має хоч які небудь відомости за мого брата і взагалі за події під Крутами негайно подати всі можливі відомости до редакції „Нової Ради" (Інститутська 22) або сповістити свою адресу, щоб я міг їх докладніще роспитати. Прошу инші газети передрукувати.

Олександер Шульгин.

Театр і музика.

Театр М. Садовського. Сьогодня починаються вистави в 2-му городському театрі з участю Миколи Садовського. Славний артист із виходом большевиків з Київа одужав і починає, сказать би, новий сезон традиційною „Наталкою Полтавкою".

Національний театр. Сьогодня після довгої перерви розпочинає свою діяльність український національний театр. В першу чергу буде [illegible] діло [illegible] В. Винниченка „Поворотна Мари".

Редактор Андрій Ніковський.

Оповістки.

Продається білий папір пригожий на упаковку (срывки) Інститутська № 22 контора „Нової Ради". 10—0105—1

ПРОДАЄТЬСЯ папір. (старий, газета). Інститутська № 22. Контора „Нової Ради". —0101—1

Шукаю помешкання 5-6-7 кімнат. Оповіщать листовно або особ. Інститутська 34 9. 3—0455—1

Продається 5 дес. лісного культурного участка і 1 дес. фрукт. саду, на березі Чорного моря, 40 верст від Туапсе. Справлятися у Є. Безсоновой, Бульварно-Кудрявська, 26. 2—0461—1

В експедицію заготовлення державних паперів Української Нар. Республіки негайно потрібні добрі гравери, літографи і негатиф. 95 стоячих шрифтів і орнаментів. Київ, Пушкинська 4. 6—571—1

Інжен.-електрик (нім. диплом) з многолітн. практ. по слабому і сильному токові добре знаюч. нім. мову, подрібно знайомий з ринком, бажає поступити на службу. Предложення прохаю адресувати: контора „Нової Ради" Возняковський". 3—0[illegible]

Володимира Миколаєвича Соботовича, Родіона Спиридоновича Пастка і Олеська Островського, прохаю[illegible] до мене варварно-Кудрявська, 26. Микола Без[illegible] 2—[illegible]

Стенограф [illegible] Бульвар, ч. 82—1. 2—[illegible]

Вийшла з друку і продається нова книжка А. Яринович.

БУРЖУАЗНА РАДА

та инші фельєтони.

Стор. 64. Ціна 1 карб.

Склад видання:

Крамна Комора „Час"

В. Володимирська 42.

3—[illegible]

Друк. [illegible] „Петра Ви[illegible]